

מסורת הש"ס

(א) כלים פ"ה משנה א נדה (ב) (ג) [נדה שם ע"ש עירובין יד: וש"נ], (ד) [נ"ל חזן], (ד) [כלים פכ"ו מ"ט], (ה) [גני הערוך למשכנז פירוש לתקן כסא של עיר שקורין בלע"ז פלנשטורון כי ע"ש], (ו) [נעיל קוט:], (ז) [נפ"י השומן היואל מן העור וי"א חס הפשיט העור ומשאר עליו כוית כשר ונגע חדם כריר שהוא כמים היואל מבשר נבלה טמא ערוך ערך כג ב', ועמ"ש בגליון צ"ק גג. צבי משוך], (ח) גי' רש"ל נחזיו ימא], (ט) [נ"ל ברפ"ה], (י) [ונ"ע מוס' נדה כו: ד"ה תחלתו], (כ) [ונ"י היטב מוס' נדה כו: ד"ה תחלתו כל שהוא], (ג) צ"ל דממנ,

גליון הש"ס

גב' ובסמ כל שהוא. ע"י צ"ב דק ק"ע מוס' ד"ה מכל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומודה ר"ע וכו' במקום א' מ"מ כיוון דללא עור הוא הוה חסור שהמסיט:

הגהות מהר"ב רנשבורג

(א) רש"י ד"ה ומודה ר"ע וכו' במקום אחד שהמסיט וכו' כנ"ל:

מוסף רש"י

תגור תחלתו ארבעה. תטר כן ד' טפחים מקבל טומאה חס נגמרה מלאכתו, ושיריו ארבעה. טמא תטר גדול ושכרו ושמחיו ד' טפחים עניין טמא (נדה כו:), דצלוקיה מצלק. תחלק לשמים (ברכות נו:), שירי גדול ברובו. האי ושיריו אגדול קאי וס"ק שירי גדול כרובו (נדה כו:), בר שבעה. דדי' היו רובו (שם), בציב. חוט הכשר (לעיר קיט:),

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

עד שיבא צאריך. כלומר עד הקרקע מפילה: הא חלים וקאי.

שהטפילה מעמידו יפה: ואימא **מדרבנן**. אדמונתה ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן: **אלא אמר רבא**. בשנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טהר וטהבא הכי קאמר: **כינד הוא עושה**. מתחלתו שלא

עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים כי ממעט לה מד' מיהא טהור אמאי לימא הא חלים וקאי אמר ליה רבא ואימא מדרבנן גורר את הטפילה עד שיהא בארץ אלא אמר רבא הכי קאמר תגור שנממא כיצד מטהרין אותו דברי הכל חולקין לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ והרוצה שלא יבא תגורו לדיי מומאה כיצד הוא עושה חולקין לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים אמר מר חולקין לשלשה ורמיהו ^(א)תגור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים יבמה דברים אמורים בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא משתגמור מלאכתו שיריו ברובו ^(ב)וכמה כל שהוא אמרי רבי רבי ינאי טפח שכן עושים תגורים בגות טפח טעמא דאיכא שיריו ד' הא ליכא שיריו ד' טהור אמרי התם דצלוקיה מצלק הכא דעבדיה גיסטרא אמר מר שיריו ברובו רובו דטפח למאי ^(ג)הוי אמר אבבי שירי גדול ברובו והאמרי רבנן ארבעה לא קשיא הא בתגורא בר תשעה הא בתגורא בר שבעה ל"א אמרי לה אמר רב הונא משום רבי ישמעאל ברבי יוסי ואפילו שייר בה כדי מעפורת אמר ריש לקיש לא שנו אלא טלית אבל עור חשיב ורבי יוחנן אמר אפילו עור נמי לא חשיב איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש ^(ד)עור טמא מדרם חישב

קבר.

כי ממעט ליה מד' מיהא הוי טהור ואמאי והא חלים וקאי. ה"נ האי תגור דקאי ע"י טפילה לא חשיב והוי כעור שלא נתחבר:

חב"י גרסינן צמשת כלים ^(א) (צפ"ק) וחכ"א צד"א צגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא שיריו צרובו משתגמור מלאכתו ולא קאי משתגמור מלאכתו אשיריו צרובו אלא אשני תגורים גדול וקטן השנויים זה קאי דאין טמא עד שתגמור מלאכתו וזמר הכי מפרשה אחיו גמר מלאכתו: **הא בתגורא בר תשעה והא בתגורא בר שבעה**. כמו שפירש צקונטרס לקולא כן נראה דאין לפרש לחומרא דצר תשעה צארבעה וצר שצעה צרובו דלא עדיף שיריו מתחלתו דהוי צארבעה והבא לא צניי לשנויי הא דללקיה מאלק צארבעה הא דעצדיה גיסטרא צרובו דכיון דמשנה אחת היא מסתבר צענין אחד מיירי או תרווייהו דללקיה מאלק או תרווייהו דעצדיה גיסטרא הילכך הוצרך לתרץ צב' תגורים וצענין אחד ריב"א ^(א):

אב"ר פלגתו סבין בב"ר. וא"ת למאן ^(א)דמשני לה ארישא דלפי' כוית פלטמו סבין צטליה היכי מוקי מילתיה דר' יהודה דלמר האלל המכונס כו' אי כשכנסו וכי עדיף כנסו מפלטמו דללקיה מאלק או תרווייהו דעצדיה ר' יהודה פליג אר' ישמעאל ור' עקיבא וס"ל צכוית אפילו פלטמו סבין לא צטל ות"ק דר' יהודה יו' כר' ישמעאל ור"ע דלפי' צכוית צפלטמו סבין צטל ולמאן דתני לה אסיפא ח"ש דהא דקאמר הכא צטל היינו צלא כנסו אבל חס כנסו לא צטיל: (לעיל) **שהם** תחובים בקיבם והסיטן. וה"ה צלא תחובים ונגע צס דטמא דאי לא תימא הכי אפילו צמשא לא ליטמו דאת צצא לכלל מגע צא לכלל משא לר"ע דלדמר בגמרא וקסבר יש נוגע וחוזר ונוגע אלא משום דפליג ר"ע ארצי ישמעאל צעור שיש עליו שמי חלאי וימים קאמר דצקיסם כה"ג מודה ליה:

אבל

עליו לצצועה וסגדלין כיון שנתן בו איזמל טהור דברי רבי יהודה וחכמים אומרים עד שימעיטמו מחמשה טפחים כי ממעט מיהא טהור אמאי לימא חשיב הכא במאי עסקינן דקא בעי ליה ^(א)למושב זב: **במתני'** ^(ב)עור שיש עליו כוית בשר הנוגע ^(ג)בציב היוצא ממנו ובשערה שכנגדו טמא היו עליו כשני חצאי זיתים מטמא במשא ולא במגע דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר ילא במגע ולא במשא ^(ד)הומודה רבי עקיבא בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא ומפני מה רבי עקיבא מטהר בעור מפני שהעור מבטלין **גמ'** אמר עולא אמר רבי יוחנן ילא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סבין בטיל אמר ליה רב נחמן לעולא אמר רבי יוחנן אפילו כתרטא אמר ליה אין ואפילו כנפיא א"ל אין א"ל האלהים ^(ה) אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה לא ציייתנא ליה כי סליק רב אושעיא אשכחיה ^(ו) ליה לרבי אמי אמרה לשמעתיה קמיה הכי אמר עולא והכי אהדר ליה רב נחמן א"ל ומשום דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוא מזולז בשמעתיה דר' יוחנן זמנין אשכחיה דיתיב וקאמר לה אסיפא היו עליו שני חצאי זיתים מטמאים במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר לא במגע ולא במשא א"ר יוחנן לא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סבין בטיל א"ל מר אסיפא מתני לה ^(ז) א"ל אין ואלא עולא ארישא אמרה ניהליכו א"ל אין א"ל האלהים אי אמר לי יהושע בן נון ^(ח) משמיה לא ציייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי ^(ט) אמרוה ארישא ואלא קשיא יכדאמר רב פפא במרודר

ישמעאל לא צטיל אלא פלטמו חיה: מר אסיפא. אשמי חלאי וימים: מתני לה. לדר' יוחנן דפלטמו תני לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מזולז צה: א"ר. ר' אמי ואלא עולא ארישא דמיירי צכוית שלם: מתני לה. צתמיה: ואלא קשיא. אי כוית שלם צטיל לעולם צטיל ואפילו כתרטא והא ליכא למימר דכולי האי מצטל איניש:

צמרודד

עין משפט ור מצינה

נב א ב מיי' פט"ו מהל' כלים הל' א':

נג ג מיי' פ"א מהל' שאר אבות הטומאות הל' יא':

נז ד ה מיי' שם הל' יב: **נח** ו ז מיי' שם הל' יא':

לעיי רש"י

פלארשטור"א [פלדישטור"ל]. כיסא מתקפל.

שיטה מקובצת

(א) ומודה ר"ע בשני חצאי זיתים. ג"ב ע"י תוס' בכורות דף כג ע"א: **ב** א"ל האלקים אפי' אמרה לי ר' יוחנן: **ג** אשכחיה לר' אמי אמרה לשמעתא קמיה: **ד** א"ל מר אסיפא מתני לה ואלא עולא: **ה** יהושע בן נון מפומיה לא ציייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי ימא אמרה ארישא: **ו** והכי קאמר כיצד הוא עושה: **ז** ר"מ אומר בהא שעדיין לא ירד לטומאה אינו צריך לגרור וכו': **ח** תחלתו כל יחד כוית וי"ל דאין ה"נ אי נמי לדדיה ר' יהודה פליג אר' ישמעאל ור' עקיבא וס"ל צכוית אפילו פלטמו סבין לא צטל ות"ק דר' יהודה יו' כר' ישמעאל ור"ע דלפי' צכוית צפלטמו סבין צטל ולמאן דתני לה אסיפא ח"ש דהא דקאמר הכא צטל היינו צלא כנסו אבל חס כנסו לא צטיל: (לעיל) **שהם** תחובים בקיבם והסיטן. וה"ה צלא תחובים ונגע צס דטמא דאי לא תימא הכי אפילו צמשא לא ליטמו דאת צצא לכלל מגע צא לכלל משא לר"ע דלדמר בגמרא וקסבר יש נוגע וחוזר ונוגע אלא משום דפליג ר"ע ארצי ישמעאל צעור שיש עליו שמי חלאי וימים קאמר דצקיסם כה"ג מודה ליה:

יח לארכו בגובהו כזה:

יט ולא במגע דאי אפשר ליגע כוית ביחד: **יג** דאע"ג דלא הוי כוית מעורה יחד במקום אחד. וגיב ג"א בקצת ס"י דאע"ג דלא הוי כוית מעורה יחד במקום אחד כיון דלאו כעור המסיט שני חצאים יחד טמא: **יד** ות"ק דר' יהודה ס"ל כר' ישמעאל וכו':